

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 V 078583 20 Rev 2
Banjaluka, 03.11.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija: Violande Šubarić, predsjednik vijeća, Biljane Tomić i Gorjane Popadić, članovi vijeća, u vanparničnom predmetu predlagača Republika Srpska, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika u B. i protivnice predlagača A. R., koju zastupa punomoćnik D. B., advokat iz G., radi određivanja naknade za eksproprisane nekretnine, odlučujući o revizijama stranaka, izjavljenim protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 V 078583 18 Gž 3 od 06.12.2019. godine, na sjednici održanoj 03.11.2020. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizije se odbijaju.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 V 078583 15 V 2 od 20.12.2017. godine, za eksproprisane nekretnine, označene kao k.č. br. 1346/8 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 513 m²; k.č. br. 1346/34 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 83 m²; k.č. br. 1346/15 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 395 m²; k.č. br. 1346/9 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 634 m²; k.č. br. 1346/16 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 580 m²; k.č. br. 1346/33 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 116 m²; k.č. br. 1346/35 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 200 m²; k.č. br. 1346/10 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 634 m²; k.č. br. 1346/17 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 580 m²; k.č. br. 1346/11 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 634 m²; k.č. br. 1346/18 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 580 m²; k.č. br. 1346/12 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 634 m²; k.č. br. 1346/19 „Lug“ njiva 3. klase u površini od 580 m²; k.č. br. 1346/13 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 634 m²; k.č. br. 1346/20 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 580 m²; k.č. br. 1346/21 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 580 m²; k.č. br. 1346/14 „Lug“ njiva 3. klase, u površini od 523 m², sve upisane u zk. ul. br. ... k.o. L., a u katastarskom operatu u pl. br. ... k.o. L., određena je naknada u iznosu od 212.000,00 KM.

Obavezan je predlagač da za eksproprisane nepokretnosti isplati protivnici predlagača iznos od 212.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 20.12.2017. godine do isplate, te da protivnica predlagača isplati predlagaču troškove prvostepenog postupka u iznosu od 5.677,50 KM.

Odbijen je zahtjev protivnice predlagača za isplatu troškova postupka u iznosu od 37.266,70 KM.

Dopunskim rješenjem Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 078583 15 V 2 od 23.5.2019. godine, odbijen je zahtjev predlagača da se obaveže protivnica predlagača da mu vrati više isplaćenu naknadu od 469.015,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 15.3.2013. godine kao dana plaćanja naknade do dana vraćanja naknade i više isplaćenu zakonsku zateznu kamatu u iznosu od 110.453,03 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 29.03.2013. godine kao dana plaćanja do dana vraćanja, te da protivnica predlagača i njen punomoćnik, advokat D. B. solidarno vrate predlagaču isplaćene troškove postupka u iznosu od 9.590,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 20.03.2013. godine, kao dana plaćanja, do dana vraćanja.

Rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 V 078583 18 Gž 3 od 06.12.2019. godine, povodom žalbe predlagača, po službenoj dužnosti, navedeno dopunsko rješenje od 23.05.2019. godine, je ukinuto i obustavljen vanparnični postupak u dijelu vraćanja više isplaćene naknade za eksproprisane nekretnine, te rečeno da će se postupak u ovom dijelu nastaviti prema pravilima parničnog postupka.

Žalbe predlagača i protivnice predlagača su djelimično uvažene, te je osnovno prvostepeno rješenje od 20.12.2017. godine, preinačeno u dijelu kojim je obavezan predlagač da za eksproprisane nekretnine isplati protivnici predlagača iznos od 212.000,00 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i u dosuđujućem dijelu odluke o troškovima postupka, tako da je odbijen zahtjev za isplatu ovog iznosa i odlučeno da svaka strana snosi svoje troškove prvostepenog postupka, dok su u ostalom dijelu žalbe stranaka odbijene i osnovno prvostepeno rješenje potvrđeno.

Odbijeni su zahtjevi predlagača i protivnice predlagača za naknadu troškova žalbenog postupka.

Blagovremenom revizijom drugostepenu odluku pobija predlagač zbog svih, zakonom propisanih, razloga iz člana 240. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP). Predlaže da se osporeno rješenje preinači tako da se utvrdi da je protivnik predlagača dužan da vrati predlagaču više isplaćenu naknadu, a troškove postupka solidarno sa punomoćnikom, sve sa pripadajućom zateznom kamatom i da mu nadoknadi troškove žalbenog i revizionog postupka.

Drugostepenu odluku blagovremenom revizijom pobija i protivnica predlagača zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se osporeno rješenje ukine i predmet vrati drugom vijeću drugostepenog suda na ponovno odlučivanje.

Predlagač, u odgovoru na reviziju protivnice predlagača, predlaže da se ta revizija odbije, kao neosnovana, a njegova revizija usvoji.

Protivnica predlagača nije odgovorila na reviziju predlagača.

Revizije nisu osnovane.

Predmet postupka je određivanje naknade za nekretnine eksproprisane rješenjem Republičke uprave, Poslovna jedinica L. broj: ... od 16.11.2009. godine i to prve tri parcele (ukupne površine od 1051 m²) na prijedlog predlagača, a ostale četiri (ukupne površine od 959 m²), u smislu odredbe člana 11. Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik Republike Srpske“ br.112/06, 37/07, 66/08, 110/08 i 79/15 – u daljem tekstu: ZE), na zahtjev protivnice predlagača, i za nekretnine (deset parcela, ukupne površine od 5.959 m²) koje su naknadno, opet na zahtjev protivnice predlagača, eksproprisane dopunskim rješenjem iste uprave broj: ... od 11.10.2010. godine (sve opisane u izreci prvostepenog rješenja).

Budući da stranke nisu postigle sporazum o naknadi pred organom uprave, predmet je (sa svim priložima i dokazima, koji se odnose na identitet eksproprisanih nekretnina i visinu naknade, prikupljenim u upravnom postupku) dostavljen prvostepenom sudu da o tome odluči u vanparničnom postupku.

U ranijem toku vanparničnog postupka, koji je prethodio donošenju drugostepene odluke koja se sada pobija revizijama stranaka, protivnici predlagača je pravosnažnim rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 V 078583 12 Gž od 21.01.2013. godine bila dosuđena naknada za eksproprisane nekretnine u iznosu od 681.015,00 KM i troškovi postupka u iznosu od 9.590,00 KM. Saglasno tom rješenju, JP „Autoputevi Republike Srpske“ je u više

navrata, od 13.3. do 28.3.2013. godine, isplatilo protivnici predlagača iznos od 841.394,03 KM, dok je njenom punomoćniku, advokatu D. B., na ime dosuđenih troškova postupka, isplaćen iznos od 9.590,00 KM.

Rješenjem Vrhovnog suda Republike Srpske broj: 71 0 V 078583 13 Rev od 21.5.2014. godine, revizija predlagača je djelimično usvojena i drugostepeno rješenje ukinuto u dijelu kojim je određena pravična naknada za eksproprisane nepokretnosti preko iznosa od 212.000,00 KM sa pripadajućom zateznom kamatom i u tom dijelu, kao i u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka, predmet vraćen na ponovno odlučivanje, dok je u preostalom dijelu, kojim je obavezan predlagač da protivnici predlagača na ime pravične naknade isplati iznos od 212.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 28.11.2011. godine do isplate, revizija odbijena.

U nastavku postupka, prvostepeni sud je utvrdio da su nekretnine izuzete u svrhu izgradnje autoputa B. – G., M. petlja; da je u upravnom postupku provedeno vještačenje od strane vještaka građevinske struke J. I. koja je izvršila procjenu trenutne tržišne vrijednosti izuzetih nekretnina (procjena od 04.12.2009. godine), na iznos od 25,00 KM za 1 m²; da na tom zemljištu u vrijeme donošenja rješenja o eksproprijaciji nije bilo izgrađenih objekata; da su ta rješenja postala pravosnažna i da je korisnik eksproprijacije uveden u posjed izuzetih nekretnina. Prije donošenja rješenja došlo je do izmjene regulacionog plana Opštine L., tako da su predmetne nepokretnosti svrstane u ostalo građevinsko zemljište u četvrtoj zoni. Nije sporno da su od protivnice predlagača ranije eksproprisane i druge nepokretnosti za koje joj je isplaćena naknada u iznosu od 80,08 KM/m². U ranijem toku postupku izvršeno je vještačenje i po vještaka građevinsko-arhitektonske struke Lj. J. (2011. godine) koji je vrijednost eksproprisanih nekretnina procjenio na iznos od 83,00 KM/m². Budući da su se nalaz vještaka J. I. i vještaka Lj. J. znatno razlikovali, određeno je i vještačenje po vještaku poljoprivredne struke, M. M., koji je utvrdio cijenu od 25,00 KM/m², te po vještaku građevinsko-arhitektonske struke, T. Š., koja je opet utvrdila neke druge različite vrijednosti predmetnog zemljišta (58,50 KM/m², 43,44 KM/m² i 51,02 KM/m²).

Nalazeći da eksproprisane nekretnine imaju karakter poljoprivrednog zemljišta, slijedom čega ima u vidu nalaz vještaka poljoprivredne struke, M. M., prvostepeni sud je odredio visinu naknade u iznosu od 212.000,00 KM (25,00 KM/m²), te je obavezao predlagača da taj iznos isplati protivnici predlagača, a protivnicu predlagača obavezao da predlagaču naknadi troškove postupka, dok je dopunskim rješenjem odbio zahtjev predlagača da se obaveže protivnica predlagača da mu vrati iznos više isplaćene naknade (preko iznosa od 21.000,00 KM sa pripadajućom kamatom i troškovima postupka).

Odlučujući o žalbama stranaka drugostepeni sud je ukinuo dopunsko rješenje, kojim je odlučeno o zahtjevu za vraćanje više isplaćene naknade, u tom dijelu obustavio vanparnični postupak i rekao da će se postupak nastaviti po pravilima parničnog postupka, te je, nalazeći da je potpuno nesporno da je iznos od 212.000,00 KM već plaćen protivnici predlagača, odbio takav zahtjev, te odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, a u ostalom dijelu je potvrdio prvostepeno rješenje.

Nižestepene odluke su temeljene na odredbama člana 2, 53, 54, 60. ZE, odredbama člana 3. stav 2, člana 5. i člana 32. stav 1. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 93/06, 86/07, 14/10 i 5/12 – u daljem tekstu: ZPZ), i Zakona o vanparničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 36/09 i 91/16 – u daljem tekstu: ZVP).

Drugostepena odluka je pravilna i navodi revizije predlagača je ne dovode u ozbiljnu sumnju.

Odredbom člana 14. ZVP je propisano da ako sud utvrdi da bi postupak trebalo sprovesti po pravilima parničnog postupka, obustaviće vanparnični postupak, pa će se postupak po pravosnažnosti rješenja nastaviti po pravilima parničnog postupka pred nadležnim sudom. Zahtjev predlagača, kojim traži vraćanje više isplaćenog iznosa koji je plaćen protivnici predlagača na osnovu pravosnažne sudske odluke, koja je kasnije po pravnom lijeku djelimično ukinuta, pa je prema tome, djelimično otpao pravni osnov na temelju kojeg je to plaćanje izvršeno, predstavlja zahtjev na osnovu kojeg se zasniva građanskopravni spor koji ima u vidu odredba člana 1. ZPP, koji se rješava po pravilima parničnog postupka. Slijedom izloženog, ne stoji navodi revizije predlagača kojima se ističe da je sud o njegovom, naprijed opisanom, zahtjevu trebao i mogao odlučivati u vanparničnom postupku.

Takođe je neosnovana tvrdnja predlagača da mu je u ovom postupku trebalo dosuditi troškove postupka na teret protivnice predlagača.

Postupak određivanja naknade za eksproprisane nepokretnost sud vodi po službenoj dužnosti (član 159. stav 1. ZVP). Te troškove snosi korisnik eksproprijacije, osim troškova koji su izazvani neopravdanim postupcima ranijeg vlasnika (član 161. ZVP). Dakle odredbama ZVP, nije propisana mogućnost da korisnik eksproprijacije troškove postupka naplati od bilo koga, pa ni od protivnika predlagača. Upravo suprotno, on snosi troškove postupka i dužan ih je nadoknaditi ranijem vlasniku. Tog plaćanja, primjenom citirane zakonske odredbe, biće oslobođen samo onda kada su ti troškovi izazvani neopravdanim postupcima ranijeg vlasnika.

Revizionim navodima i protivnica predlagača pokušava dovesti u sumnju pravilnost i zakonitost nižestepeni odluka tako što tvrdi da prvostepeni sud nije pravilno i svestrano ocjenio izvedene dokaze, a slijedom toga ni drugostepeni, koji je prihvatio ovakvu ocjenu, a da jesu, da bi zaključili da eksproprisane nekretnine imaju karakter građevinskog zemljišta pa bi joj saglasno tome, dosudili i višu naknadu.

Prvostepeni sud je, suprotno tvrdnji revizije, u obrazloženju svoje odluke svestrano razmotrio izvedene dokaze, koji su relevantni za donošenje odluke, analizirajući ih svaki za sebe i dovodeći ih u međusobnu vezu, upravo kako propisuje odredba člana 8. ZPP, na koju se poziva revidentica i koja se u ovom postupku primjenjuje na osnovu odredbe člana 2. stav 2. ZVP, a za svoju odluku je dao jasno i argumentovano obrazloženje. Odlučujući o žalbama stranaka, drugostepeni sud je u svemu prihvatio činjenične navode prvostepenog suda i materijalnopravni osnov na kojem je zasnovana prvostepena odluka, te je odgovorio na sve relevantne žalbene navode, slijedom čega ne stoji prigovor da su u donošenju pobijanog rješenja povrijeđene odredbe člana 8. i 191. stav 4, te eventualno člana 231. ZPP.

Rješenjima o eksproprijaciji od 16.11.2009. i 11.10.2010. godine protivnici predlagača su eksproprisane nekretnine opisane kao – njive 3. klase, ukupne površine 8.480 m². Iz obrazloženja tih rješenja i zapisnika sačinjenih pri pokušaju sporazumjevanja o pravičnoj naknadi u upravnom postupku, jasno proizlazi da eksproprisano zemljište i na terenu, u naravi, ima karakter njive, dakle, poljoprivrednog zemljišta.

Sudovi su u pogledu namjene i karaktera zemljišta koje je predmet eksproprijacije vezani za rješenje o eksproprijaciji, a u konkretnom slučaju je pravosnažnim rješenjima predmetno zemljište označeno kao njiva 3. klase. Protivnica predlagača je ova rješenja mogla pobijati žalbom, ukoliko je smatrala da nije pravilno utvrđena kultura (namjena) eksproprisanih nepokretnosti, što nije uradila.

Iz izloženog proizlazi, da su predmetne nekretnine u vrijeme eksproprijacije imale karakter poljoprivrednog zemljišta kakvo ima u vidu odredba člana 3. stav 1. ZPZ, koja propisuje da se poljoprivrednim zemljištem, u smislu tog zakona, smatra zemljište koje se koristi za poljoprivredu, između ostalog i njive. Odredbom člana 27. stav 1. istog zakona zabranjena je promjena namjene obradivog poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe, a izuzetno korišćenje i trajna promjena namjene (za nepoljoprivredne svrhe) može se vršiti samo na osnovu zakona i usaglašenih planskih akata Republike i opštine za potrebe i pod uslovima propisanim odredbom stava 2. i stava 3. iste zakonske odredbe. Za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta plaća se određena naknada koju u upravnom postupku određuje opštinski organ nadležan za poljoprivredu (član 32. do 35. ZPZ). Pored toga, odredbom člana 3. stav 2. ZPZ je propisano da se poljoprivrednim zemljištem u smislu tog zakona smatraju i zemljišta kojima je planskim aktima Republike Srpske, opština i gradova određena druga namjena sve dok se za ta zemljišta u postupku privođenja planiranoj nameni ne plati naknada za promjenu namjene u skladu sa navedenim zakonom.

Pravilnim tumačenjem citiranih zakonskih odredbi izvodi se zaključak da poljoprivredno zemljište ne postaje građevinsko zemljište samim donošenjem planskog akta opštine, odnosno grada, koji je deklaratorne naravi, već tek kad se privede namjeni predviđenoj tim aktom, uz plaćanje odgovarajuće naknade. Momentom plaćanja jednokratne naknade za pretvaranje, odnosno momentom dobijanja odobrenja za gradnju, koje je opet vezano za prethodno plaćanje naknade, taj akt dobija konstitutivni karakter. Zato, pozivanje revidentice na odredbe člana 3, 5, 13. i 14. Zakona o građevinskom zemljištu (koje se nalaze u dijelu „osnovne odredbe“), ne može dovesti do zaključka da se radi o građevinskom zemljištu, bez obzira što je kao takvo predviđeno regulacionim planom. Uostalom, takav regulacioni plan je i sačinjen radi izgradnje autoputa zbog čega je i izvršena eksproprijacija predmetnog poljoprivrednog zemljišta.

Za utvrđenje tržišne cijene, kao pravične naknade za ekspropisane nepokretnosti, odlučujuća činjenica jeste utvrđenje kolika je stvarna tržišna vrijednost nekretnine u momentu donošenja rješenja o naknadi, tj. za koju cijenu se po m² ta nekretnina može prodati na tržištu. To znači da i zemljište koje je poljoprivredno može dostići cijenu građevinskog zemljišta na određenom području, ako tako proizilazi iz ponude i potražnje.

Nalaz i mišljenje vještaka poljoprivredne struke je dat na osnovu ocjene svih elemenata koji su od uticaja na formiranje tržišne cijene zemljišta i na osnovu svih prikupljenih i raspoloživih materijalnih dokaza pribavljenih od strane suda i stranaka, pa se ne mogu prihvatiti navodi revizije da taj nalaz nije sveobuhvatan i objektivan. Vještak je svoj zaključak o procjeni tržišne vrijednosti predmetnih nekretnina formirao primjenjujući uporednu metodu, cijeneći ugovore koji se odnose na promet nepokretnosti sa istim ili sličnim karakteristikama, na odnosnoj ili susjednoj lokaciji, a ne samo na karakteristikama zemljišta kao poljoprivrednog. Vještak je u nalazu i usmenom izjašnjenju na ročištu (na kojima je zasnovana odluka o visini naknade) jasno naznačio da se radi o „procjenjenoj sadašnjoj tržišnoj vrijednosti“, pa ne stoji tvrdnja revidentice da je povrijeđena odredba člana 61. ZE. On je, istina, rekao da pri sačinjavanju nalaza u ovom postupku nije išao na lice mjesta, ali kod činjenice da je vještačio i u drugim predmetima povodom određivanja naknade za zemljište koje se nalazi na istom lokalitetu i koje je ekspropisano u istu svrhu i da mu je jako dobro poznato zemljište o kojem je riječ u ovom postupku i da ga je, kao i cijelo područje, obišao nekoliko puta za potrebe vještačenja u brojnim predmetima (od 2005. godine pa nadalje) - navodi revidentice, kojim potencira ovu činjenicu, nisu od uticaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Protivnica predlagača nije dokazala, niti u reviziji nudi objektivno prihvatljive dokaze, da utvrđena cijena od 25,00 KM/m² nije stvarna tržišna cijena, odnosno da se za eksproprisane nepokretnosti ostvaruje veća cijena na tržištu.

Osim toga, važno je reći da su u ovom postupku kao dokaz pročitani brojni ugovori o prometu zemljišta koje se nalazi na području u kojem su i predmetne nepokretnosti, kao i sporazumi zaključeni u upravnom postupku između korisnika eksproprijacije i ranijih vlasnika, pa kada se na osnovu tih ugovora izračuna prosječna cijena 1m², uzimajući u obzir i iznos od 83,00 KM, koliko traži protivnica predlagača, približno se dobije vrijednost koju je utvrdio i vještak Mihajlo Marković, na osnovu koje je u ovom postupku računata pravična naknada i što predstavlja tržišnu vrijednost o kojoj govori odredba člana 12. stav 1. i člana 54. stav 2. ZE.

Nižestepeni sudovi su dali jasne i uvjerljive razloge, koje prihvata i ovaj sud, zašto nije prihvatljiv nalaz vještaka građevinsko-arhitektonске struke Lj. J. (na čijoj primjeni insistira revidentica), koji je vrijednost eksproprisanih nepokretnosti procijenio na iznos od 83,00 KM/m², te zašto se ne može prihvatiti visina naknade koja je protivnici predlagača utvrđena rješenjem suda broj: 71 0 V 020063 06 od 27.8.2009. godine (za nekretnine eksproprisane 2005. godine) u iznosu od 80,08 KM/m², iako se radi o sličnim nekretninama.

Neosnovan je revizioni navod kojim se prigovara izreci pobijane odluke. Naime, iz sadržaja izreke jasno se vidi da je za predmetne nepokretnosti utvrđena naknada u iznosu od 212.000,00 KM (kao što je to već učinjeno u ranijem toku postupka), kao pravična naknada u visini tržišne cijene u vrijeme donošenja rješenja o naknadi i u vrijeme plaćanja te naknade, te da nije određena isplata ovog iznosa, budući da je potpuno nesporno da je on već isplaćen.

Protivnica predlagača revizijom osporava i odluku o troškovima postupka. Nalazi da joj je trebalo dosuditi troškove temeljem odredbe člana 161. ZVP, uz primjenu člana 2. tarifni broj 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05- u daljem tekstu: AT), pozivajući se na tumačenje Izvršnog odbora Advokatske komore Republike Srpske vezano za primjenu ove odredbe AT (objavljeno u „Službenom glasniku RS“, broj: 12/20), koje glasi: „Kod odmjeravanja troškova vanparničnog postupka za određivanje vrijednosti eksproprisane nepokretnosti treba primjeniti Tarifni broj 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, s obzirom na to da se radi o procjenjivim stvarima“. U vezi s tim treba reći da Advokatska komora ima pravo da daje svoje tumačenje u vezi primjene AT, ali sud tim tumačenjem nije vezan.

U ovom predmetu protivnici predlagača je već u upravnom postupku, kod pokušaja sporazumnog određivanja naknade za eksproprisane nekretnine, nuđena naknada koja je utvrđena i u ovom vanparničnom postupku. Zato sud nije pogriješio kada je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. Tako proizlazi i iz pravilnog tumačenja, naprijed citirane, odredbe člana 161. ZVP. Činjenica da protivnica predlagača nije u upravnom postupku prihvatila ponuđenu naknadu koja joj je, u istom iznosu, određena i u ovom vanparničnom postupku, upućuje na zaključak da to neprihvatanje predstavlja neopravdan postupak kojim su bespotrebno prouzrokovani troškovi, kako predlagaču tako i njoj, pa ona nema pravo na njihovu naknadu.

Kako su nižestepeni sudovi o vrijednosti eksproprisanog zemljišta, saglasno relevantnim odredbama ZE i ZPZ, odlučili na osnovu njegovih karakteristika koje je imalo u vrijeme donošenja rješenja o eksproprijaciji, a prema cijeni koja se za takvo zemljište mogla postići u vrijeme donošenja rješenja o određivanju naknade (tržišna vrijednost) i na osnovu nalaza i mišljenja vještaka poljoprivredne struke (koji stranke tokom postupka, a ni navodima revizije, nisu doveli u sumnju), koji je pri sačinjavanju istog imao u vidu sve relevantne

činjenice i okolnosti na osnovu kojih se određuje visina naknade, proizlazi da su u postupku određivanja pravične naknade pravilno primjenili materijalno pravo, te nisu počinili ni povrede postupka na koje ukazuju revidenti, niti one na koje sud pazi po službenoj dužnosti, pa je revizije stranaka valjalo odbiti, na osnovu odredbe člana 248, u vezi sa članom 254. stav 4. ZPP i u vezi sa članom 25. i članom 2. stav 2. ZVP.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić